

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **PATRIOT, spol. s r. o.**, se sídlem Tuřanka 383/92, Brno, zastoupená Mgr. Markem Šimkou, advokátem se sídlem Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, za účasti: **I) Statutární město Opava**, se sídlem Horní náměstí 382/69, Opava, zastoupené JUDr. Miroslavem Cákem, advokátem se sídlem Hilleho 1838/1, Brno, a **II) AŽD Praha s.r.o.**, se sídlem Žirovnická 3146/2, Praha 10, zastoupená JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M., advokátem se sídlem Na Pankráci 1683/127, Praha 4, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení I) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2025, č. j. 62 Af 10/2025-400,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení II) **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osobě zúčastněné na řízení I) **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce, advokáta JUDr. Miroslava Cáka, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Osoba zúčastněná na řízení I) jako zadavatel a osoba zúčastněná na řízení II) jako vybraný dodavatel na plnění veřejné zakázky „*Opava – telematika*“ uzavřely dne 25. 3. 2021 smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla realizace díla spočívajícího v rekonstrukci – modernizaci stávajících křižovatek, a to světelných signalizačních zařízení a stožárů včetně kabelových rozvodů, koordinačních kabelů a zřízení nového dispečinku. Dne 17. 12. 2024 uzavřely obě strany za účelem vyřešení sporných nároků dohodu o narovnání (dále jen „dohoda“).

[2] Rozhodnutím ze dne 2. 5. 2025, č. j. ÚOHS-16242/2025/500, žalovaný podle § 264 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), uložil osobě zúčastněné na řízení I) zákaz plnění této dohody (výrok I.). Zároveň nevyloučil odkladný účinek rozkladu proti tomuto rozhodnutí, neboť neshledal, že by byly splněny podmínky pro jeho vyloučení podle § 85 odst. 2 písm. c) správního řádu (výrok II.). Až do rozhodnutí o rozkladech, které následně podaly obě osoby zúčastněné na řízení, tak zákaz nebyl vykonatelný a mohlo být plněno podle dohody.

[3] Žalobkyně podala proti výroku II. rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterou spojila s návrhem na vydání předběžného opatření, jímž by krajský soud zakázal osobám zúčastněným na řízení I) a II) plnit dohodu do doby rozhodnutí o žalobě. Usnesením ze dne 12. 5. 2025, č. j. 62 Af 10/2025-107 (dále jen „usnesení o předběžném opatření“), krajský soud návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl.

[4] Osoba zúčastněná na řízení I) následně podala u krajského soudu návrh na zrušení předběžného opatření, který však tento soud v záhlaví specifikovaným usnesením zamítl. Uvedl, že může mít za osvědčený veřejný zájem na tom, aby světelná signalizační zařízení v Opavě dobře fungovala, neshledal již důvody hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem, jež by vyžadovaly pokračování plnění dohody. Dospěl k závěru, že z návrhu na zrušení předběžného opatření neplyne, že by dočasným zákazem plnění dohody byly intenzivně dotčeny veřejné zájmy, jež se týkají např. života a zdraví obyvatel, bezpečnosti, vzdělání nebo infrastruktury. Uzavřel, že žádný osvědčený veřejný ani jiný zájem na plnění veřejné zakázky nepřevažuje nad zájmem žalobkyně na zabránění takovému plnění.

[5] Proti napadenému usnesení podala osoba zúčastněná na řízení I) (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Nejvyšší správní soud se předně zabýval otázkou, zda v projednávané věci nenastal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., pro který by nebylo možné v řízení pokračovat. V průběhu řízení o žalobě totiž předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 14. 7. 2025, č. j. ÚOHS-25643/2025/162, podle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Podle krajského soudu tak vznikl neodstranitelný nedostatek podmínek řízení o žalobě, pročez ji usnesením ze dne 25. 7. 2025, č. j. 62 Af 10/2025-479, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby poté napadla žalobkyně kasační stížností. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 1. 2026, č. j. 10 As 161/2025-110, toto usnesení (v rozsahu výroků I. a III.) zrušil a rozhodl o odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Dospěl k závěru, že výrok II. rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný nevyloučil odkladný účinek proti tomuto rozhodnutí, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a nelze proti němu podat žalobu.

pokračování

[7] Na shora uvedené upozornila v průběhu nynějšího řízení o kasační stížnosti prostřednictvím vyjádření ze dne 15. 7. 2025 taktéž stěžovatelka. Uvedla, že rozhodnutí žalovaného, jehož výrok II. napadla žalobkyně žalobou, bylo v celém rozsahu zrušeno. V návaznosti na to navrhla, aby Nejvyšší správní soud její kasační stížnosti vyhověl a usnesení o předběžném opatření, jakož i na něj navazující usnesení o zamítnutí návrhu na zrušení předběžného opatření zrušil a řízení o žalobě zastavil, resp. žalobu odmítl. Stěžovatelka v této souvislosti poukázala na § 38 odst. 4 s. ř. s. a namítla, že odpadl důvod dalšího vedení řízení, neboť soud nemůže posuzovat zákonnost správního rozhodnutí, které bylo zrušeno.

[8] Nejvyšší správní soud považuje za nezbytné předně uvést, že usnesení o předběžném opatření bylo předmětem přezkumu v řízení o kasační stížnosti vedeném pod sp. zn. 9 As 76/2025. V odkazovaném řízení podaly samostatnou kasační stížnost jak stěžovatelka, tak i osoba zúčastněná na řízení II). Řízení o kasační stížnosti stěžovatelky však Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 6. 2025, č. j. 9 As 76/2025-113, zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Rozsudkem ze dne 26. 3. 2026, č. j. 9 As 76/2025-212, poté rozhodl o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení II) tak, že usnesení o předběžném opatření zrušil. Devátý senát se ve svém rozsudku taktéž zabýval zákonnými předpoklady věcného posouzení kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, podle něhož „je-li podle § 272b odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek přípustná kasační stížnost proti usnesení o předběžném opatření, které bylo vydáno v řízení o žalobě proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v oblasti dozoru na dodržování tohoto zákona, pak skončení řízení o této žalobě nemá za následek nedostatek podmínek řízení, pro který by podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. nebylo možné pokračovat v řízení o kasační stížnosti. Bez ohledu na zánik předběžného opatření podle § 38 odst. 4 s. ř. s. má rozhodnutí o kasační stížnosti i poté význam z hlediska ochrany veřejných subjektivních práv osoby, do jejichž práv bylo předběžným opatřením zasazeno, a to přinejmenším z důvodu, že zrušení tohoto usnesení je podmínkou nároku na náhradu škody podle § 8 odst. 1 zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.“ (podtržení doplněno, pozn. NSS). Konstatoval taktéž, že „[t]oto posouzení není v rozporu s právním názorem vysloveným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2024, č. j. 2 As 199/2024-56, č. 4655/2025 Sb. NSS, který řešil odlišnou situaci, kdy krajský soud podle § 38 odst. 4 s. ř. s. usnesením zrušil své dřívější usnesení o předběžném opatření, proti němuž byla podána kasační stížnost. Tím zanikl předmět řízení o kasační stížnosti, pročez nezbylo, než kasační stížnost pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout“.

[9] V nyní posuzované věci však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nastal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v podobě odpadnutí předmětu řízení. Jak plyne z výše uvedeného, v průběhu řízení o kasační stížnosti (i) zrušil předseda žalovaného rozhodnutí žalovaného, proti jehož výroku II. směřovala žaloba žalobkyně, pročez (ii) Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 10 As 161/2025-110 podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl žalobu žalobkyně proti výroku II. rozhodnutí žalovaného a konečně, (iii) Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 9 As 76/2025-212 zrušil usnesení o předběžném opatření. Nejvyšší správní soud tímto rozsudkem zároveň konstatoval nezákonnost usnesení o předběžném opatření, jež má význam z hlediska

ochrany subjektivních práv a svobod osoby, které jí měla být způsobena újma, včetně možnosti domáhat se práva na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím zaručeného v čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, v nyní posuzované věci. Kasační stížnost směřuje v nyní projednávané věci proti usnesení o zamítnutí návrhu na zrušení předběžného opatření. Jak však plyne z výše uvedeného, devátý senát Nejvyššího správního soudu usnesení o předběžném opatření zrušil; a to poté, co desátý senát Nejvyššího správního soudu odmítl žalobu žalobkyně pro její nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Jinými slovy, po faktickém zániku předběžného opatření následovalo i jeho formální zrušení, což mělo za následek odpadnutí předmětu řízení v posuzované věci. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že uvedený stav představuje nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat [§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků ani osoba zúčastněna na řízení II) nemají právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[11] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí soudní poplatek, jestliže před prvním jednáním byl návrh na zahájení řízení odmítnut. Nejvyšší správní soud rozhodl o odmítnutí předložené věci před jejím prvním projednáním, proto současně rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. května 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Drahomíra Hrbáčková